

[Rager.]

ikke synes saa godt om Oberst Klehn. Jeg kender ham kun fra de paagældende Kronikker, men det er jo et konservativt Hovedorgan, som har sagt god for ham, og saa kan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby jo gøre op med dette Blad, om det har undersøgt den paagældendes Forhold tilstrækkeligt eller ej. Men det er jo en mærkelig Maade, de Herrer nu ønsker at diskutere denne Sag paa, naar den bliver fremført virkelig sagligt.

Jeg vil gerne have Lov at anføre, at Oberst Klehn udtrykkelig gør opmærksom paa, at Danmarks luftstrategiske Situation er ugunstig derved, at alle danske Flyvepladser ligger inden for fjendtlige Bombemaskiners Rækkevidde, og at hvis Danmark skal føre Krig med Luftvaaben, saa maa man have en Luftbasis at støtte sig til uden for sit eget Territorium, thi ellers vil alle danske Flyvere hurtigt blive nedkæmpet.

Dette er en udenrigsk Bedømmelse af et Forslag, som Konservatismen tillader sig at fremføre som noget, der skulde betyde en større Betyggelse end det Forslag, Regeringen opstiller. Jeg vil absolut afvise dette, og jeg vil sige til Konservatismen, at hvis den havde ønsket at forhandle paa saglig Basis, saa vidste den, at man var villig til det i Udvalget. Den vidste, at vi var villige til at forhandle, men det maatte være Forhandlinger inden for det Grundlag, som Regeringen havde angivet. Dette har man ikke et eneste Øjeblik fra Konservatismens Side gjort Mine til at ville følge.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft siger, at hvad vi afgør her, det kan muligt i bestemte Situationer blive afgørende for Folkets Fremtid, men netop derfor anbefaler jeg det foreliggende Forslag til Vedtagelse. Det vil nemlig være til betydelig større Gavn for dette Folk fremtidig, end hvis den konservative Eventyrpolitik var blevet ført ud i Livet.

Hartel: Den sidste ærede Taler gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse. Da nogle af os smilede et Øjeblik, saa var det ikke, fordi han nævnte bestemte militære sagskyndige, men fordi vi fandt det ejendommeligt at høre Militærsagkundskaben blive anvendt saa hyppigt og med Navns Nævnelser i et Indlæg netop fra det ærede Medlems Side. Dette var Anledningen, i det mindste for mit Vedkommende.

Jeg blev ogsaa noget forundret over den ærede socialdemokratiske Ordførers

Indledningstale, idet jeg heller ikke troede, vi skulde have en vidtløftig Forhandling umiddelbart før Afstemningen. Jeg forstaaer, at han var ilde tilpas over, at det ikke var lykkedes at skabe en større Samling her i denne Sag om de Forslag, Regeringen har fremsat, og jeg forstaaer saa udmærket godt dette, men Regeringen maa ogsaa erkende, at til et virkeligt Forhandlingstilbud hører der ogsaa dette, at man er villig til at gøre betydelige Indrømmelser, og jeg kan ikke efter det, jeg har faaet ud af disse Forhandlinger, se, at saadanne Indrømmelser har været gjort, og jeg har heller ikke under de Forhandlinger, der er ført i denne Sal, faaet Indtryk af, at der har været egentlig Villighed til at gøre saadanne Indrømmelser i Udvalget. Jeg ser derefter det fremsatte Forslag som et Udtryk for den forandrede Stilling, som storpolitisk forefindes; det er med andre Ord nødvendiggjort af Forhold udefra og aldeles ikke beregnet paa at være nogen særlig Imødekommenhed over for Oppositionen. Det kan ikke nægtes, at de verdenspolitiske Forhold er forandret. Gudne Janus blev nævnt før. Jeg vil sige, at det er jo saadan, at Janustemplets Porte staaer aabne. Det er faktisk Situationen, at der stadig er krigeriske Forviklinger eller Mulighed for krigeriske Operationer forskellige Steder i Verden, og jeg indrømmer, at dette giver en anden Baggrund og fremtvinger en ny Bedømmelse af Forholdene, men det forekommer mig, at Regeringen har valgt det Standpunkt at blive stikkende med det ene Ben i Fortiden.

Naar vi afholder os fra at stemme ved tredje Behandling, saa forekommer det mig vel motiveret dermed, at de foreliggende Forslag vel betyder en Forbedring af det Grundlag, vi militært set har i Forvejen, men ikke betyder en tilstrækkelig vidtgaaende Forbedring. Derfor mener vi paa denne Maade bedst at holde Mulighederne aabne for den endelige samlede Løsning, som kan vinde videre Tilslutning end det foreliggende Lovforslag. Regeringen staaer nu ene med sit Ansvar, og Regeringen maa indtil videre ogsaa bære dette Ansvar alene.

Oluf Pedersen: Den Debat, som er ført under første og anden Behandling af disse Forslag saavel som under Behandlingen af vort Forslag om Folkeafstemning om den tvungne Værnepligts Ophævelse, har ikke været helt uden Interesse. Den har saaledes bl. a. fastslaaet, at Det radikale Venstre sagligt staaer paa det samme Standpunkt som i 1931, og at man kun tiltræder Regeringens Forslag, fordi de vil føre til et